

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 98/19
V Luxemburgu 29. júla 2019

Rozsudok vo veci C-476/17
Pelham GmbH, Moses Pelham a Martin Haas/Ralf Hütter a Florian
Schneider-Esleben

Vzorkovanie (*sampling*) môže byť zásahom do práv výrobcu zvukového záznamu, ak sa k nemu pristúpi bez jeho súhlasu

Použitie hudobnej vzorky v pozmenenej a sluchom nerozpoznateľnej podobe odobratej zo zvukového záznamu však nie je zásahom do týchto práv, a to aj bez udelenia takého súhlasu

Hudobná skupina Kraftwerk v roku 1977 uverejnila zvukový záznam so skladbou *Metall auf Metall*. Páni Pelham a Haas zložili skladbu *Nur mir*, ktorá sa v roku 1997 objavila na zvukových záznamoch spoločnosti Pelham. Členovia skupiny Kraftwerk, páni Hütter a Schneider-Esleben, tvrdia, že spoločnosť Pelham pomocou techniky *sampling*¹ skopírovala približne dvojsekundovú rytmickú sekvenciu skladby *Metall auf Metall* a postupnými opakovaniami ju začlenila do skladby *Nur mir*. Vzhľadom na to, že sa páni Hütter a Schneider-Esleben domnievali, že boli porušené ich práva súvisiace s autorským právom, ktorých nositeľmi sú ako výrobcovia zvukového záznamu,² podali návrh najmä na ukončenie porušovania, priznanie náhrady škody a vydanie zvukových záznamov so skladbou *Nur Mir* na účely ich zničenia.

Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý vo veci rozhoduje, sa v podstate Súdneho dvora pýta, či nepovolené začlenenie hudobnej vzorky (*sample*), ktorá sa odobrala z určitého zvukového záznamu, do iného zvukového záznamu prostredníctvom techniky *sampling* predstavuje z hľadiska práva Únie v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv³, ako aj so zreteľom na základné práva zaručené Chartou základných práv Európskej únie zásah do práv výrobcu zvukového záznamu, z ktorého bola takto odobratá predmetná vzorka. Nemecký súd sa pýta aj na výnimky a obmedzenia práv nositeľov stanovených v práve Únie. Uvedený súd chce z tohto dôvodu zistiť, či nemecká právna úprava, ktorá umožňuje, aby sa nezávislé dielo vytvorené na základe voľného použitia chráneného diela mohlo v zásade uverejniť a využívať bez súhlasu nositeľov práv, je v súlade s právom Únie. Okrem toho sa pýta, či *sampling* môže spadať pod „výnimku týkajúcu sa citácie“, na ktorej základe používateľ na účely použitia predmetného chráneného zvukového záznamu nemusí získať súhlas výrobcu týchto zvukových záznamov.

Súdny dvor svojím rozsudkom z dnešného dňa na úvod pripomína, že výrobcovia zvukových záznamov majú výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať rozmnožovanie v celku alebo v časti ich zvukových záznamov. V dôsledku toho **rozmnoženie hoci len veľmi krátkej zvukovej vzorky odobratej zo zvukového záznamu používateľom je v zásade rozmnožovaním tohto zvukového záznamu v časti**, takže sa na také rozmnožovanie vzťahuje výlučné právo, ktoré toto ustanovenie priznáva výrobcovi zvukového záznamu.

Súdny dvor však uvádza, že **nejde o „rozmnožovanie“, keď používateľ v rámci výkonu slobody umenia zo zvukového záznamu odoberie zvukovú vzorku, aby ju v pozmenenej a sluchom nerozpoznateľnej podobe použil v inom zvukovom zázname**. Súdny dvor v tejto

¹ *Sampling* je technika, pri ktorej sa pomocou elektronických zariadení odoberie sekvencia zo zvukového záznamu na účely jej použitia ako prvku novej skladby na inom zvukovom zázname.

² Výrobcovia zvukových záznamov sú fyzickými alebo právnickými osobami financujúcimi vytvorenie zvukových záznamov.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 28).

súvislosti zdôrazňuje, že domnievať sa, že také použitie hudobnej vzorky je rozmnožovaním podliehajúcim súhlasu výrobcu zvukového záznamu, by odporovalo najmä požiadavke primeranej rovnováhy medzi záujmami nositeľov autorských práv a s nimi súvisiacich práv na ochranu ich duševného vlastníctva, ktorá je zakotvená v Charte, na jednej strane, a ochranou záujmov a základných práv používateľov predmetov ochrany, medzi ktoré patrí aj sloboda umenia tiež zaručená 13 Chartou, ako aj všeobecného záujmu na druhej strane.

Súdny dvor ďalej konštatuje, že nosič, ktorý preberá všetky zvuky alebo podstatnú časť zvukov zaznamenaných na zvukovom zázname, je jeho rozmnoženinou, na ktorú má výrobca zvukového záznamu výlučné právo na šírenie. Súdny dvor však spresňuje, že **takou rozmnoženinou nie je nosič, ktorý, ako v prejednávanej veci, začleňuje iba hudobné vzorky, prípadne v pozmenenej podobe, ktoré boli prenesené z tohto zvukového záznamu na účely vytvorenia nového diela, ktoré je nezávislé od tohto zvukového záznamu.**

Súdny dvor tiež uvádza, že výnimky a obmedzenia týkajúce sa práv nositeľov stanovených v práve Únie už odzrkadľujú skutočnosť, že normotvorca Únie zohľadnil záujmy výrobcov a používateľov predmetov ochrany, ako aj všeobecný záujem. Tieto výnimky a obmedzenia boli navyše určené taxatívnym spôsobom s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv. V dôsledku toho **nemecká právna úprava**, ktorá napriek taxatívnej povahe uvedených výnimiek a obmedzení stanovuje výnimku alebo obmedzenie neuvedené v práve Únie, ktoré umožňujú, aby nezávislé dielo vytvorené voľným použitím chráneného diela mohlo byť v zásade uverejnené a využívané bez súhlasu nositeľov práv, **nie je v súlade s právom Únie.**

V súvislosti s výnimkami a obmedzeniami týkajúcimi sa výlučných práv nositeľov práv na rozmnožovanie a prenos, ktoré môžu členské štáty stanoviť podľa práva Únie, pokiaľ ide o citácie z chráneného diela, Súdny dvor konštatuje, že **použitie zvukovej vzorky odobratej zo zvukového záznamu, ktorá umožňuje identifikovať dielo, z ktorého bola táto vzorka odobratá, môže byť za určitých podmienok citáciou, najmä ak je cieľom takého použitia interakcia s dotknutým dielom. Takou citáciou nie je naopak použitie tejto vzorky, ak nie je možné identifikovať predmetné dielo.**

Súdny dvor napokon konštatuje, že pokiaľ nie je konanie členských štátov v celom rozsahu určované právom Únie, môžu členské štáty pri výkone práva Únie uplatniť vnútroštátne štandardy ochrany základných práv za predpokladu, že toto uplatnenie nezníži úroveň ochrany zaručenú Chartou. Vecný obsah výlučného práva výrobcu zvukových záznamov na rozmnožovanie je však opatrením úplnej harmonizácie, takže také uplatnenie treba z tohto hľadiska vylúčiť.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106